

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
96/C 307/01	Ecu.....	1
96/C 307/02	Informationsförfarande — tekniska föreskrifter (*)	2
96/C 307/03	Informationsförfarande — tekniska föreskrifter (*)	3
96/C 307/04	Meddelande — Uppmaning att lämna upplysningar om hur gemenskapsföretag påverkas av Förenta staternas (USA:s) Cuban Liberty and Democratic Solidarity (Libertad) Act 1996 och andra åtgärder som USA vidtagit som påverkar handeln med Kuba	4
96/C 307/05	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.796 — InfraLeuna) (*)	5
96/C 307/06	Förordningen inte tillämplig på anmäld transaktion (Ärende nr IV/M.777 — AGF/Camat) (*)	5
96/C 307/07	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget — Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar (*)	6
96/C 307/08	Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i <i>Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> , som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EUF) eller Europeiska gemenskapernas budget (vecka: 8—12 oktober 1996)	7

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
96/C 307/09	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäljning och garantier avseende konsumtionsvaror ⁽¹⁾	8
96/C 307/10	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om en tredje ändring av direktiv 83/189/EEG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽¹⁾	11
<hr/>		
	<i>III Upplýsingar</i>	
	Kommissionen	
96/C 307/11	Ändring av meddelande om anbudsinfordran för bidrag för export av havre till samtliga tredje länder	16

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu (¹)

15 oktober 1996

(96/C 307/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	39,6544	Finska mark	5,74620
Danska kronor	7,37690	Svenska kronor	8,27854
Tyska mark	1,92457	Pund sterling	0,789728
Grekiska drakmer	300,966	USA-dollar	1,25053
Spanska pesetas	161,819	Kanadensiska dollar	1,69085
Franska franc	6,51403	Japanska yen	140,347
Irländska pund	0,777695	Schweiziska franc	1,58205
Italienska lire	1912,52	Norska kronor	8,16286
Nederländska gulden	2,15942	Isländska kronor	84,1484
Österrikiska schilling	13,5408	Australiska dollar	1,58035
Portugisiska escudos	194,483	Nyzeeländska dollar	1,79545
		Sydafrikanska rand	5,68055

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitik.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT nr L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT nr L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT nr L 311, 30.10.1981, s. 1).

Informationsförfarande — tekniska föreskrifter

(96/C 307/02)

(Text av betydelse för EES)

- Direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter
(EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8)
- Direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG
(EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG av den 23 mars 1994 om andra ändringen av direktiv 83/189/EEG
(EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30)

Anmälningar av förslag till tekniska föreskrifter som kommissionen mottagit

Hänvisning (*)	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut (*)
96/333/A	Frivillig överenskommelse mellan de i Österrikes handelskammare representerade branscherna inom fordonsindustrin. Förbundsministeriet för ekonomiska angelägenheter och förbundsministeriet för miljö om resursnyttjande hantering av begagnade personbilar och begagnade personbilar med s.k. volymkombikaross	9.12.1996
96/334/D	Föreskrift om godkännande BAPT 222 ZV 14 för frekvensmodulerande radiolänkstationer i radiokommunicerande datanät	2.12.1996
96/335/D	Föreskrift om godkännande BAPT 222 ZV Mü 13 för terminal mot digitala 155 Mbit/s transmissionsviar i SDH (synkron digital hierarki) med användarbitshastighet 149 760 kbit/s	2.12.1996
96/336/D	Tillståndsföreskrift BAPT 222 ZV 107 för LF-radioanläggningar för industriell och yrkesmässig användning inom frekvensområdet 9 kHz—148,5 kHz	2.12.1996
96/337/D	Ändring av byggnadsregellista A, del 1, kapitel 4 — Byggprodukter för metallkonstruktioner, avsnitt 4.1 — Byggstål	27.11.1996
96/338/D	Byggnadsregellista B, utgåva 97/1	27.11.1996
96/339/F	Förordning om ändring av förordning av den 24 mars 1978 om bestämmelser för svetsning vid tillverkning och reparation av tryckkärl. Cirkulär om tillämpning	27.11.1996
96/340/F	B11 23A — utgåva: anvisningar för godkännande av enkla terminalutrustningar anslutna till analogt abonnentgränssnitt för det allmänna teleomkopplingsnätet	29.11.1996
96/341/F	S 10 30A: specifikationer för godkännande avsedda för privata omkopplingsystem, anslutna till ett eller flera abonnentgränssnitt i det allmänna teleomkopplingsnätet	29.11.1996

(*) År — registreringsnummer — ursprungsmedlemsstat.

(*) Tidsfrist för synpunkter från kommissionen och medlemsstaterna.

(*) Det vanliga informationsförfarandet gäller inte farmakopén.

(*) Ingen avvaktan eftersom kommissionen har godkänt motiveringen för särskild ordning.

(*) Inget uppskov för fiskala åtgärder eller finansåtgärder, artikel 1.9.3 i direktiv 94/10/EG.

Kommissionen vill påpeka att den enligt villkoren i sitt meddelande av den 1 oktober 1986 (EGT nr C 245, 1.10.1986, s. 4) anser att om en medlemsstat antar en teknisk föreskrift som omfattas av direktiv 83/189/EEG utan att anmäla förslaget till kommissionen och utan att fullgöra *status quo*-skyldigheten, är den föreskriften inte tvingande gentemot tredje part i medlemsstatens rättsordning. Kommissionen menar därför att parter i rättegångar har rätt att förvänta sig att nationella domstolar vägrar tillämpa sådana nationella tekniska föreskrifter som inte har anmälts i enlighet med gemenskapsrätten.

Uppgifter om dessa anmälningar kan erhållas hos de nationella myndigheter som ingick i den förteckning som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 67 av den 17 mars 1989, s. 3, och i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr 6 av den 4 maj 1994, s. 8.

Informationsförfarande — tekniska föreskrifter

(96/C 307/03)

(Text av betydelse för EES)

- Direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8)
- Direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG (EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG av den 23 mars 1994 om andra ändringen av direktiv 83/189/EEG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30)

Anmälningar av förslag till tekniska föreskrifter som kommissionen mottagit

Hänvisning (1)	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut (2)
96/342/UK	Angående förordningen om kontroll av färskt nötkött (Nordirland), 1996. Det meddelande som sändes till kommissionen fredagen den 23 augusti 1996 i enlighet med krisrutinerna och som ännu inte har tilldelats ett nummer, dras härmed tillbaka och ersätts med denne	(*)
96/343/UK	Förordning om kontroll av pesticider (ändring) 1996	3.12.1996
96/344/UK	1996 års förordning om skyddsprodukter för fabriker (grundläggande villkor)	3.12.1996
96/345/F	Förordning om tillhandahållande för allmänhetens räkning av solarieutrustning som utnyttjar ultraviolett strålning	6.12.1996
96/346/D	Tillståndsföreskrift BAPT 211 ZV 037/2050 för radioanläggningar för identifiering	10.12.1996
96/347/NL	Tillkännagivande till sjöfartsnäringsen om föreskrifter för byggande och utrustning av tankfartyg för gas byggda den 1 oktober 1994 eller senare; IGC Code 1994	9.12.1996
96/348/A	Förordning från förbundsministern för hälsa och konsumentskydd om märkning av produkter som består av, innehåller eller framställs av genmanipulerade organismer (förordningen om märkning av genetiskt framställda produkter)	9.12.1996
96/349/A	Riktlinjer för beviljande av bidrag från delstaterna till kommuner och privata innehavare av offentliga barn- och ungdomslekplatser	(*)
96/350/A	RVS 15.363; Broar; utförande och tätning av broar; tätning med höglastisk beläggning av syntetmaterial	9.12.1996

(1) År — registreringsnummer — ursprungsmedlemsstat.

(2) Tidsfrist för synpunkter från kommissionen och medlemsstaterna.

(3) Det vanliga informationsförfarandet gäller inte farmakopén.

(4) Ingen avvaktan eftersom kommissionen har godkänt motiveringen för särskild ordning.

(5) Inget uppskov för fiskala åtgärder eller finansåtgärder, artikel 1.9.3 i direktiv 94/10/EG.

Kommissionen vill påpeka att den enligt villkoren i sitt meddelande av den 1 oktober 1986 (EGT nr C 245, 1.10.1986, s. 4) anser att om en medlemsstat antar en teknisk föreskrift som omfattas av direktiv 83/189/EEG utan att anmäla förslaget till kommissionen och utan att fullgöra *status quo*-skyldigheten, är den föreskriften inte tvingande gentemot tredje part i medlemsstatens rättsordning. Kommissionen menar därför att parter i rättegångar har rätt att förvänta sig att nationella domstolar vägrar tillämpa sådana nationella tekniska föreskrifter som inte har anmälts i enlighet med gemenskapsrätten.

Uppgifter om dessa anmälningar kan erhållas hos de nationella myndigheter som ingick i den förteckning som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 67 av den 17 mars 1989, s. 3, och i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr 6 av den 4 maj 1994, s. 8.

MEDDELANDE**Uppmaning att lämna upplysningar om hur gemenskapsföretag påverkas av Förenta staternas (USA:s) Cuban Liberty and Democratic Solidarity (Libertad) Act 1996 och andra åtgärder som USA vidtagit som påverkar handeln med Kuba**

(96/C 307/04)

Den 12 mars 1996 antog USA Cuban Liberty and Democratic Solidarity (Libertad) Act 1996, även benämnd Helms-Burton Act.

I avdelning III i lagen stadgas att amerikanska medborgare och företag kan söka ersättning för egendom som har gått förlorad genom nationalisering som har utförts av den kubanska regimerna. Ersättning kan sökas för det sammanlagda värdet av egendomen från var och en som "bedriver verksamhet", dvs. som är inblandad i förvaltning, investering i eller som på annat sätt drar fördel av sådan "konfiskerad" egendom. I lagen stadgas även att ett trefaldigt skadestånd kan utgå om denna verksamhet fortsätter efter delgivning av ett meddelande ("receipt notice") om ett krav från amerikanska medborgare eller företag. Rätten att söka ersättning kommer att utvidgas efter ytterligare två år till att omfatta före detta kubanska medborgare som har blivit amerikanska medborgare efter det att deras egendom "konfiskerades".

I avdelning IV i lagen stadgas att personer som är tjänstemän, huvudmän eller aktieägare med aktiemajoritet i ett företag som har varit inblandade i att "bedriva verksamhet" med konfiskerad egendom som en amerikansk medborgare gör ägaranspråk på, inklusive makar och omyndiga barn till sådana personer, skall nekas visum och inresetillstånd i USA.

Kommissionen ifrågasätter dessa bestämmelsers laglighet enligt Världshandelsorganisationens (WTO) avtal, internationell sedvanerätt i fråga om förstatligande av utländska tillgångar och tillämpliga bestämmelser om kravs nationalitet. Medborgare eller företag i Europeiska unionen, särskilt sådana med betydande intressen i Kuba och USA, kan komma att hamna i ytterst stora svårigheter på grund av dessa bestämmelser.

Rådet tillstyrkte vid sitt möte den 1 oktober 1996 kommissionens avsikt att begära en paneldiskussion inom ramen för WTO om Helms-Burton Act. I samband med en sådan åtgärd är det viktigt att kommissionen fastställer de exakta verkningarna av de ovan nämnda amerikanska bestämmelserna.

Därför är kommissionen intresserad av att få kontakt med alla ekonomiska aktörer inom gemenskapen som anser att denna lagstiftning negativt har påverkat deras faktiska eller potentiella möjligheter att bedriva handel med varor eller tjänster i Kuba eller USA.

Den mottagna informationen kommer att behandlas strängt konfidentiellt och kommer att hjälpa kommissionen i bedömningen av på vilket sätt och i vilken omfattning gemenskapens intressen påverkas i negativ riktning av dessa bestämmelser. Informationen kan också komma att användas vid klagomålet till WTO, förutsatt att de berörda personerna samtycker och godkänner formerna för detta.

Kommissionen är även intresserad av att få kontakt med ekonomiska aktörer inom gemenskapen som anser att de har blivit negativt påverkade av andra ekonomiska embargoåtgärder som USA har vidtagit mot Kuba. Dessa innefattar exportförbud till Kuba, förbud av import till USA av varor som helt eller delvis är tillverkade av eller härrör från någon vara som har odlats, framställts eller tillverkats i Kuba, nekad tillgång till kvoter för import av socker till USA samt restriktioner på infart i USA:s hamnar och tillgång till hamninrättningar för fartyg som har besökt Kuba eller transporterat kubanskt gods.

Alla som önskar lämna upplysningar som kan vara relevanta inbjuds att kontakta Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för yttre förbindelser, enheten för multilaterala handelsfrågor, WTO och OECD (GDI G.1), Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 BRYSEL, tel. +32 2 299 22 10, fax +32 2 299 09 00.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende nr IV/M.796 — InfraLeuna)**

(96/C 307/05)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 23 augusti 1996 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på danska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Europeiska gemenskapernas publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i "CDE"-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 396M0796. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning. För ytterligare information rörande abonnemang kontakta:

EUR-OP,
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 LUXEMBURG
Tel.: +352 29 29 424 55, fax: +352 29 29 427 63.

Förordningen inte tillämplig på anmäld transaktion**(Ärende nr IV/M.777 — AGF/Camat)**

(96/C 307/06)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 27 augusti 1996 att den ovannämnda transaktionen inte faller inom fusionsförordningens tillämpningsområde (rådets förordning (EEG) nr 4064/89), eftersom den inte uppnår de tröskelvärden som anges i artikel 1.2 i denna förordning. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 a i fusionsförordningen. Beslutet i sin helhet finns endast på franska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i "CLX"-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 396M0777. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare informationen rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 LUXEMBURG
Tel.: +352 29 29 424 55; fax: +352 29 29 427 63.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget**Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(96/C 307/07)

(Text av betydelse för EES)

Antaget: 1.7.1996**Medlemsstat:** Österrike (Tyrolen)**Stöd nr:** N 643/95**Titel:** Riktlinjer för främjande av distributionsanläggningar för värme från biomassa**Syfte:** Stöd för konstruktion av regionala och kommunala värmedistributionsanläggningar**Rättsgrund:** Beschluß der Tiroler Landesregierung vom 11.4.1995 zur Änderung der Sonderrichtlinie für die Förderung von Biomasse-Wärmeversorgungsanlagen und Kraft-Wärme-Koppelungsanlagen auf der Grundlage des ROSP 1995**Budget:** ATS 15—20 miljoner (1,1—1,5 miljoner ecu)**Stödnivå:** 30 % brutto för nya anläggningar, 20 % brutto för utbyggnad av befintliga anläggningar, 45 % för undersökningar**Tidsmässig omfattning:** 1995**Villkor:** Årsrapport**Antaget:** 3.7.1996**Medlemsstat:** Österrike (Tyrolen)**Stöd nr:** N 548/95**Titel:** Tyrolens ordning för stöd till miljöskydd**Syfte:** Stöd till förmån för investeringar som syftar till att överträffa obligatoriska miljönormer eller att anpassa till nya miljönormer**Rättsgrund:** Beschluß der Tiroler Landesregierung vom 7.3.1995 zur Änderung der Richtlinie für die Aktion zur Förderung betrieblicher Umweltschutzprojekte nach Maßgabe der Allgemeinen Richtlinien für die Wirtschaftsförderung in Tirol**Budget:** ATS 6,4 miljoner (0,48 miljoner ecu) 1995 (ursprunglig budget), budgetökningar på mer än 20 % skall anmälas**Stödnivå:**

— Investeringar för att överträffa obligatoriska miljönormer: högst 15 % brutto eller det gällande regionalstödstaket + 10 % för små och medelstora företag

— Investeringar för att anpassa till nya miljönormer: högst 30 % brutto + 10 % för små och medelstora företag

Tidsmässig omfattning: Obegränsad**Villkor:** Årsrapport**Antaget:** 17.7.1996**Medlemsstat:** Österrike**Stöd nr:** N 83/96**Titel:** Markanvändningsprogram Tyrolen, 1996—2000. Stödåtgärd: Förbättring av tillgången till regionala transporttjänster**Syfte:** Att främja utbyggnaden av offentlig infrastruktur för regionala transportbehov i Tyrolen**Rättsgrund:** Raumordnungsschwerpunktprogramm Tirol — Mittelfristiges Programm 1996—2000, Förderschwespunkt: Verbesserung des Leistungsangebots des öffentlichen Personennahverkehrs**Budget:** ATS 30 miljoner (2,23 miljoner ecu)**Stödnivå:** Inget stöd**Tidsmässig omfattning:** T.o.m. 31.12.2000

Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i *Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EUF) eller Europeiska gemenskapernas budget

(vecka: 8–12 oktober 1996)

(96/C 307/08)

Anbuds- infordran nr	"S"-tidningens nummer och datum	Land	Ärende	Senaste datum för inlämnande av offert
IB/0003	S 195, 8.10.1996	Peru	PE-Lima: Datautrustning och programvara (<i>Ytterligare upplysningar</i>)	21.10.1996
IB/0010	S 199, 12.10.1996	Syrien	SY-Damaskus: Diverse leveranser (<i>Ytterligare upplysningar</i>)	30.10.1996

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäljning och garantier avseende konsumtionsvaror

(96/C 307/09)

(Text av betydelse för EES)

KOM(95) 520 slutlig — 96/0161(COD)

(Framlagt av kommissionen den 23 augusti 1996)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA
UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 189b i fördraget, och

med beaktande av följande:

Den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs. Den fria rörligheten för varor gäller inte endast för yrkesmässig handel utan även för enskilda personer. Detta innebär att konsumenter som är bosatta i en medlemsstat skall kunna göra inköp med full sakkunskap inom en annan medlemsstats territorium på grundval av en uppsättning skäligen grundregler som reglerar köp av konsumtionsvaror.

Medlemsstatens lagstiftning avseende försäljning av konsumtionsvaror uppvisar ett flertal skillnader med följden att de nationella marknaderna för försäljning av konsumtionsvaror skiljer sig åt och att snedvridning av konkurrensen kan uppstå bland säljarna.

Den konsument som söker dra nytta av den stora marknadens fördelar genom att köpa varor i en annan medlemsstat än i hemlandet spelar en väsentlig roll för full-

bordandet av den inre marknaden genom att förhindra ett konstlat återuppbyggande av nya gränser och en uppdelning av marknaderna. Dessa möjligheter utökas i stor utsträckning av ny kommunikationsteknik som medger en enkel tillgång till andra medlemsstaters distributionsystem eller till internationella sådana. I avsaknad av en minimal harmonisering av reglerna om köp av konsumtionsvaror riskerar utvecklingen av varuförsäljning genom ny kommunikationsteknik på distans att allvarligt hindras.

Införandet av enhetliga minimala grundrättigheter för konsumenter, som gäller oavsett var i gemenskapen varorna köpts, kommer att stärka konsumenternas tilltro och göra det möjligt för dessa att dra större nytta av de fördelar som upprättandet av den inre marknaden medfört.

De huvudsakliga svårigheter konsumenterna stöter på och den största källan till konflikter med säljarna gäller varor som inte är avtalsenliga. I detta avseende bör därför en tillnärmning av nationell lagstiftning ske när det gäller försäljning av konsumtionsvaror, utan att detta står i strid med bestämmelser och principer i nationell lagstiftning avseende regler för avtalsrättsligt och icke-avtalsrättsligt ansvar.

Varorna bör framför allt överensstämma med vad som följer av avtalet. Begreppet avtalsenlighet kan anses utgöra en gemensam grund för skilda nationella rättstraditioner. Säljaren bör vara den som är direkt ansvarig gentemot konsumenten för varors avtalsenlighet. Detta är den traditionella lösning som stadfästas i medlemsstaternas lagstiftning. Säljaren bör icke desto mindre kunna vända sig mot sin egen säljare eller mot tillverkaren när den bristande överensstämmelsen beror på deras handlande eller förbiseende.

När varan inte är avtalsenlig bör konsumenten medges rätten att antingen få varan reparerad eller ersatt, eller

avdrag på det pris som betalats som gottgörelse eller att få köpeavtalet hävt. Det är dock nödvändigt att begränsa tiden för utövandet av dessa rättigheter och att fastställa tidsfrister under vilka rättigheterna får utövas hos säljaren.

För att garantera säkerhet i transaktionerna och lojalitet i förhållandet mellan parterna bör konsumenten åläggas plikten att inom en kort tidsperiod till säljaren reklamera alla konstaterade brister i varans överensstämmelse. För att göra det möjligt för parterna att finna lösningar i godo utan att genast behöva gå till domstol för att värna om sina rättigheter, bör det fastställas att konsumentens reklamation på grund av varans bristande överensstämmelse avbryter preskriptionstiden.

När det gäller vissa varuslag är det allmän praxis att säljarna eller tillverkarna erbjuder garantier på sina varor. Garantier syftar till att skydda konsumenterna mot alla fel som kan komma att visa sig inom en viss tid. Denna praxis kan medverka till att öka konkurrensen på marknaden. Dessa garantier kan dock helt enkelt vara ett reklamknep och visa sig vara vilseledande för konsumenten. För att säkerställa insynen på marknaden bör vissa gemensamma principer för garantier som erbjuds av marknadsaktörerna fastställas.

Det bör inte vara möjligt att göra några avsteg från de rättigheter som medges konsumenterna genom överenskommelser mellan parterna, vilket skulle leda till att innehållet i rättsskyddet urholkas. Konsumenten bör alltid kunna åberopa de rättigheter som följer av detta direktiv eller av all annan tillämplig nationell lagstiftning, även om denne accepterar att garantin skall gälla. Det konsumentenskydd som följer av detta direktiv bör inte få vara lägre på grund av att lagen i ett tredje land tillämpas på avtalet.

Lagstiftning och rättspraxis på detta område i de olika medlemsstaterna vittnar om en ökad omsorg om att säkerställa en hög konsumentenskyddsnivå. Mot bakgrund av denna utveckling samt den erfarenhet som vinnas vid genomförandet av detta direktiv kan det visa sig nödvändigt att gå ännu längre i harmonisering och då genom att särskilt föreskriva tillverkarens direkta ansvar när det gäller fel som denne är ansvarig för.

Medlemsstaterna bör på det område som regleras av detta direktiv tillåtas att anta eller upprätthålla strängare bestämmelser för att säkerställa högre nivå på konsumentenskyddet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde och definitioner

1. Detta direktiv syftar till en tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar om försäljning och garantier avseende konsumtionsvaror i syfte att säkerställa en enhetlig miniminivå på konsumentenskyddet inom ramen för den inre marknaden.
2. I detta direktiv avses med
  - a) *konsument*: varje fysisk person om, i avtal som omfattas av detta direktiv, handlar i syften som inte ingår i dennes yrkesverksamhet,
  - b) *konsumtionsvara*: varje vara som normalt är avsedd för slutligt bruk eller konsumtion, med undantag av fast egendom,
  - c) *säljare*: en fysisk eller juridisk person som säljer konsumtionsvaror inom ramen för sin yrkesverksamhet,
  - d) *garanti*: varje, i förhållande till gällande konsumentköprättsliga bestämmelser, ytterligare åtagande av en säljare eller en tillverkare att återbetala det pris som betalats, att byta ut, reparera eller på något sätt befatta sig med varan om den inte är avtalsenlig.

Artikel 2

Avtalsenlighet

1. En konsumtionsvara skall överensstämma med köpeavtalet.
2. En vara skall anses vara avtalsenliga när de vid överlämnandet till konsumenten
  - a) överensstämmer med den beskrivning av varan som gjorts av säljaren och har de varuegenskaper som säljaren lagt fram för konsumenten genom ett varuprov eller en modell,
  - b) är lämplig för de ändamål till vilka varor av motsvarande slag i allmänhet används,
  - c) är lämplig för varje bestämt ändamål som eftersökts av konsumenten och som konsumenten har givit säljaren kännedom om när avtalets slöts, utom när det framgår av omständigheterna att köparen inte tog fasta på säljarens förklaringar, och

d) har en kvalitet och prestanda som är tillfredsställande med hänsyn till varans art och det pris som betalats och med beaktande av de förklaringar avsedda för allmänheten som gjorts angående dessa av säljaren, tillverkaren eller tillverkarens företrädare.

3. En brist i överensstämmelse som beror på att varan installerats felaktigt likställs med varans bristande avtal-senlighet när installationen utförts av säljaren eller under dennes ansvar.

Artikel 3

Säljarens skyldigheter

1. Säljaren skall gentemot konsumenten vara ansvarig för alla brister i överensstämmelse som finns när varan överlämnas till konsumenten och som visar sig inom två år från denna tidpunkt, utom när konsumenten kände till eller inte kunde ha varit omedveten om den bristande överensstämmelsen när köpeavtalet slöts.

2. Säljaren skall inte vara ansvarig när varan inte överensstämmer med förklaringar avsedda för allmänheten som gjorts av tillverkaren eller av dennes företrädare om

— säljaren visar att han inte kände till och inte hade rimlig möjlighet att känna till förklaringen i fråga,

— säljaren visar att han har rättat berörd förklaring vid tidpunkten för försäljningen, och

— säljaren visar att köpbeslutet inte har kunnat påverkas av berörd förklaring.

3. Om annat inte kan bevisas, skall brister i överensstämmelse som visar sig inom sex månader från överlämnandet antas ha funnits vid detta tillfälle, utom när detta antagande är oförenligt med varans eller med den bristande överensstämmelsens art.

4. När en brist i överensstämmelse meddelas till säljaren i enlighet med artikel 4, har konsumenten rätt att begära av säljaren att få varan reparerad utan kostnad inom rimlig tid, att få byta ut varan om detta är möjligt, att få ett lämpligt prisavdrag eller att avtalet hävs. Utövandet av rätten att häva avtalet och byta ut varan skall vara begränsad till ett år.

I fall av smärre brister i överensstämmelse får medlemsstaterna föreskriva att de rättigheter som nämns i första stycket begränsas.

5. När den slutlige säljarens ansvar gentemot konsumenten görs gällande med anledning av en bristande överensstämmelse som beror på ett handlande eller en underlåtenhet av tillverkaren, en säljare i tidigare led inom samma avtalskedja eller vilken annan mellanhand som helst, skall den slutlige säljaren ha rätt att vända sig mot den ansvariga personen enligt de villkor som fastställs i nationell lagstiftning.

Artikel 4

Konsumentens skyldigheter

1. För att kunna utöva de rättigheter som nämns i artikel 3.4 skall konsumenten reklamera den bristande överensstämmelsen hos säljaren inom en månad från den tidpunkt då konsumenten konstaterade detta fel eller normalt borde ha gjort det.

2. En reklamation som gjorts i enlighet med punkt 1 skall avbryta den preskription av rättigheterna som avses i artikel 3.4.

Artikel 5

Garantier

1. Varje garanti som erbjuds av en säljare eller en tillverkare skall juridiskt binda den person som erbjuder den enligt de villkor som fastställs i garantidokumentet och i den reklam som gjorts för garantin och skall försätta den som erbjuds förmånen i en mer fördelaktig position än den som följer av tillämpliga nationella konsumentköpsrättsliga bestämmelser.

2. Garantin skall finnas i form av ett skriftligt dokument som fritt skall kunna konsulteras före köpet och som klart fastställer de huvudsakliga element som är nödvändiga för att den skall träda i funktion, särskilt garantins varaktighet och geografiska omfattning samt garantens namn och adress.

Artikel 6

Bestämmelsernas tvingande karaktär

1. Avtalsvillkor och överenskommelser med säljaren, uppställda innan den bristande överensstämmelsen reklameras, som åsidosätter eller begränsar de rättigheter som följer av detta direktiv skall inte binda konsumenten.

2. Medlemsstaterna skall, för de fall då avtalet har en nära anknytning till medlemsstaternas territorium, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att konsumenterna inte förlorar det skydd som ges i detta direktiv oavsett vilken lagstiftning som är tillämplig på avtalet.

*Artikel 7***Nationell lagstiftning och minimiskydd**

1. Utövandet av de rättigheter som följer av detta direktiv skall ske utan att det påverkar tillämpningen av övriga rättigheter som konsumenten kan åberopa i enlighet med nationella bestämmelser gällande avtalsrättsligt eller icke-avtalsrättsligt ansvar.
2. Medlemsstaterna får, inom det område som regleras av detta direktiv, anta eller behålla strängare bestämmelser som är förenliga med fördraget för att säkerställa högre nivå på konsumentskyddet.

*Artikel 8***Överförande till nationell lagstiftning**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast ...(*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

(*) Två år efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 9***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 10***Adressaten**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om en tredje ändring av direktiv 83/189/EEG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter

(96/C 307/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(96) 392 slutlig — 96/0220(COD)

(Framlagt av kommissionen den 30 augusti 1996)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT FÖLJANDE DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 100a och 213 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

enligt förfarandet i fördragets artikel 189b, och

med beaktande av följande:

1. För att den inre marknaden skall kunna fungera väl är det nödvändigt att genom en ändring av direktiv 83/189/EEG garantera den största öppenhet i de framtida nationella regelverken för informations-samhällets tjänster.

2. En stor mångfald tjänster enligt innebörden i artiklarna 59 och 60 i Romfördraget kommer att göra bruk av de möjligheter informationssamhället erbjuder till utförande på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare.
3. Genom det område utan inre gränser som den inre marknaden bildar kan tjänsteföretagen utveckla sin gränsöverskridande verksamhet i syfte att öka sin konkurrenskraft. Medborgarna får sålunda nya möjligheter att kommunicera och ta emot information utan hänsyn till gränser och konsumenterna får nya sätt att få tillgång till varor och tjänster.
4. De olika sociala, samhälleliga och kulturella effekter som informationssamhället ger upphov till gör det nödvändigt att ta hänsyn till vissa speciella kännetecken hos innehållet i tjänsterna i fråga.
5. Europeiska rådet har understrukt nödvändigheten av att skapa en klar och stabil rättslig ram på gemenskapsnivå som gör det möjligt att utveckla informationssamhället. Gemenskrätten och särskilt bestämmelserna om den inre marknaden, såväl principerna i fördraget som sekundärrätten, bildar redan en grundläggande rättslig ram för utvecklingen av dessa tjänster.
6. De befintliga nationella regelverken för de ifrågavarande tjänsterna bör anpassas till de nya tjänsterna i informationssamhället antingen för att garantera ett bättre skydd för de allmänna intressena eller tvärtom för att lätta på dessa regleringar när en tillämpning av dessa regler inte skulle stå i proportion till deras syfte.
7. Utan samordning på gemenskapsnivå skulle denna förutsebara lagstiftningsverksamhet på det nationella planet kunna leda till restriktioner i etableringsfriheten och den fria rörligheten för tjänster vilket skulle leda till att den inre marknaden fragmenteras på nytt, till överreglering och osammanhängande regelverk.
8. För att åstadkomma ett verkligt och effektivt skydd för de mål av allmänt intresse som är en del i utvecklingen av informationssamhället är det nödvändigt med ett samordnat tillvägagångssätt på gemenskapsnivå, då frågor som berör verksamhet med så utpräglat gränsöverskridande karaktär som de nya tjänsterna behandlas.
- 8a. För telekommunikationstjänster existerar det redan en harmonisering på gemenskapsnivå och i den befintliga gemenskapslagstiftningen förutses anpassningar till den tekniska utvecklingen och de nya tjänster som bjuds ut.
9. För andra delar av informationssamhället som ännu är dåligt kända skulle det dock vara för tidigt att samordna dessa regelverk genom en omfattande eller uttömmande harmonisering på gemenskapsnivå av den materiella rätten med hänsyn till att de nya tjänsternas former och natur ännu inte är tillräckligt kända. På detta stadium har det ännu inte kommit igång någon bestämd lagstiftningsverksamhet på området. Behovet av och innehållet i en sådan harmonisering rörande den inre marknaden kan inte definieras på detta stadium.
10. Följaktligen är det nödvändigt att tillse att det gränslösa inre området fortsätter att fungera väl och förhindra att det splittras upp igen genom att föreskriva ett förfarande för information, samråd och förvaltningssamarbete i samband med de nya lagstiftningsförslagen. Ett sådant förfarande skulle framför allt bidra till en effektiv tillämpning av fördraget, särskilt artiklarna 52 och 59 i detta, eller vid behov påvisa behovet att skapa ett skydd av allmänintresset på gemenskapsnivå. Dessutom skulle den förbättrade tillämpning av fördraget som möjliggörs genom en sådant informationsförfarande leda till att behovet av gemenskapsregler minskas till vad som är strikt nödvändigt och proportionellt i förhållande till den inre marknaden och till att mål av allmänt intresse skyddas. Detta informationsförfarande kommer slutligen att göra att företagen på ett bättre sätt kan utnyttja den inre marknads fördelar.
11. I direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾ eftersträvas samma mål och detta förfarande är effektivt och det mest fulländade som står till buds för dessa syften. Erfarenheterna från genomförandet av direktivet och av de förfaranden som föreskrivs där är anpassade till lagförslagen om informationssamhällets tjänster. Det förfarande som föreskrivs där är nu väletablerat hos de nationella förvaltningarna.
12. Dessutom innebär den inre marknaden i enlighet med artikel 7a i Romfördraget ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs. I direktiv 83/189/EEG föreskrivs enbart ett förfarande med administrativt samarbete utan harmonisering av de materiella reglerna.

(¹) EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8.

13. Följaktligen är en ändring av direktiv 83/189/EEG syftande till att göra det tillämpligt på lagstiftningsförslag för informationssamhällets tjänster den metod som, vad gäller den rättsliga ramen för informationssamhällets tjänster, är bäst ägnad att effektivt uppfylla kraven på öppenhet inom den inre marknaden.
14. Med hänsyn till variationen i informationssamhällets utbud av tjänster och dessas framtida utveckling är det nödvändigt att endast föreskriva anmälan av sådana lagbestämmelser som sannolikt kommer att utvecklas i framtiden. Tjänster som utförs på distans på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare kan förmodas kräva och leda till flest nya lagbestämmelser, och därför måste det föreskrivas att lagförslag rörande dessa tjänster anmäls.
15. Sålunda bör särskilda bestämmelser om tillträde till verksamhet med tjänster som är ägnade att tillhandahållas på det sätt som definierats ovan, och utövandet av dessa, anmälas, även om de utgör del av ett regelverk med ett mer generellt syfte. Allmänna bestämmelser som inte innehåller några särskilda föreskrifter som berör dessa tjänster, eller tillhandahållande av tjänster i sig, bör dock inte anmälas.
16. Med bestämmelser om tillträde till verksamhet med tjänster och utövandet därav avses sådana där det fastställs olika slags krav, t.ex. rörande företagen, tjänsterna och tjänstemottagarna i samband med en ekonomisk verksamhet som är ägnad att tillhandahållas på elektronisk väg, på distans och på individuell begäran av tjänstemottagaren. Således omfattas exempelvis bestämmelser om tjänsteföretagens etablering, och särskilt bestämmelser rörande system för tillståndsgivning eller för licenser. En bestämmelse som avser informationssamhällets tjänster betraktas som en bestämmelse som särskilt avser dessa tjänster, även om den ingår i lagstiftning av allmän karaktär.
17. Detta direktiv påverkar inte tillämpningsområdet för rådets direktiv 89/552/EG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television⁽¹⁾, i dess lydelse efter ändringen genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG⁽²⁾ eller efter eventuella framtida ändringar av det direktivet.
18. Detta direktiv påverkar inte framförhandlingen av eller innehållet i förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv beträffande en gemensam ram för allmänna tillstånd och individuella licenser inom telekommunikationssektorn⁽³⁾.
19. Under alla omständigheter omfattar inte det föreliggande direktivet förslag till nationell lagstiftning som syftar till att införliva innehållet i de gemenskapsdirektiv som är i kraft eller som kommer att antas eftersom de redan är föremål för en särskild undersökning. Utanför tillämpningsområdet för föreliggande direktiv ligger således såväl de nationella bestämmelser som införlivar rådets direktiv 89/552/EG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, i dess lydelse efter ändringen genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG eller efter eventuella framtida ändringar av det direktivet, som de nationella bestämmelser som införlivar det framtida direktivet beträffande en gemensam ram för allmänna tillstånd och individuella licenser inom telekommunikationssektorn.
20. En förutsättning för ett samordnat och effektivt deltagande från Europeiska gemenskapens sida i frågor som rör reglering av informationssamhällets tjänster på det internationella planet är att den ram för information och samråd på gemenskapsnivå som avses i detta direktiv fastställs.
21. Detta direktiv syftar till att ändra direktiv 83/189/EEG vilket grundar sig på artiklarna 100a och 213 (utöver artikel 43) i fördraget. Det är lämpligt att de rättsliga grunder som används beträffande ett och samma direktiv överensstämmer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 83/189/EEG ändras på följande sätt:

1. Direktivets titel skall ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets direktiv om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och föreskrifter för informationssamhällets tjänster”.

⁽¹⁾ EGT nr L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EGT nr C 264, 11.9.1996, s. 52.

⁽³⁾ EGT nr C 90, 27.3.1996, s. 5.

2. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) En ny punkt skall läggas till efter punkt 1:

”2) ’tjänst’: alla tjänster som utförs på distans på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare.”

b) Punkterna 2 och 3 skall betecknas 3 respektive 4.

c) En ny punkt 5 skall läggas till:

”5) ’föreskrift för tjänster’: ett krav rörande tillträdet till och utövandet av verksamhet med sådana tjänster som avses i punkt 2 i den här artikeln, särskilt bestämmelserna rörande tjänsteföretaget, tjänsterna, och mottagaren av tjänsterna, med undantag för föreskrifter som inte specifikt avser de tjänster som definieras i samma punkt.”

d) Punkterna 4 till och med 10 skall betecknas 6 till och med 12.

e) Punkt 9 (ny punkt nr 11) första stycket skall ersättas med följande:

”teknisk föreskrift’: en teknisk specifikation, eller annat krav eller en föreskrift för tjänster, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser, som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid marknadsföring, vid tillhandahållande av tjänster, vid etablering av en aktör som tillhandahåller tjänster eller vid användning i en medlemsstat eller en större del därav, liksom sådana lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till förbud mot tillverkning, import, marknadsföring, eller användning av en produkt och förbud att tillhandahålla eller utnyttja en tjänst eller att etablera sig som tillhandahållare av tjänster, med undantag för de bestämmelser som avses i artikel 10.

Faktiskt tvingande tekniska föreskrifter är särskilt följande:

— En medlemsstats lagar eller andra författningar som hänvisar antingen till tekniska specifikationer eller till andra krav eller till föreskrifter för tjänster, antingen yrkesetiska regler som i sin tur hänvisar till tekniska specifikationer, eller andra krav, eller föreskrifter för tjänster, som anses utgöra en garanti för att de föreskrifter som fastställs i de nämnda lagarna eller andra författningarna är uppfyllda.

— De frivilliga avtal där den offentliga myndigheten är en avtalslutande part och som med hänsyn till allmänintresset syftar till uppfyllandet av de tekniska specifikationerna eller andra krav, eller av föreskrifter för tjänster med undantag för anbudsspecifikationer vid offentlig upphandling.

— De tekniska specifikationer eller andra krav som är knutna till bestämmelser inom skatte- och finansmarknadslagstiftningens område som påverkar konsumtionen av produkter eller tjänster genom att stimulera uppfyllandet av dessa tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster. Tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster som är knutna till nationella system för social trygghet berörs inte.”

f) Punkt 10 (ny punkt nr 12) skall ersättas med följande:

”12) ’förslag till teknisk föreskrift’: texten till en teknisk specifikation, eller till ett annat krav eller en föreskrift för tjänster inbegripet administrativa bestämmelser, som har utarbetats i avsikt att anta den eller att senare få den antagen som teknisk föreskrift och som befinner sig på ett sådant förberedande stadium att väsentliga ändringar fortfarande kan göras.”

3. Punkt 8.1 sista stycket skall ersättas med följande:

”Vad beträffar sådana tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster som avses i artikel 1.11 tredje strecksatsen, får påpekanden eller detaljerade utlåtanden från kommissionen eller medlemsstaterna endast avse eventuella aspekter som är till hinder för utbytet eller den fria rörligheten för tjänster och inte skatteaspekter eller finansiella aspekter på bestämmelsen.”

4. Artikel 9 skall ändras enligt följande:

a) Punkt 2 första stycket skall ersättas med följande:

”Från den tidpunkt då kommissionen mottog anmälan enligt artikel 8.1 får medlemsstaterna inte

— före utgången av fyra månader anta ett förslag till teknisk föreskrift i form av en frivillig överenskommelse enligt artikel 1.11 andra stycket andra strecksatsen,

— före utgången av sex månader anta något annat förslag till teknisk föreskrift, dock utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3–5,

om kommissionen eller någon annan medlemsstat inom tre månader från samma tidpunkt inkommer med ett detaljerat utlåtande med innebörden att den planerade åtgärden kan skapa hinder för varornas eller tjänsternas fria rörlighet eller för etableringsfriheten för tillhandahållare av tjänster på den inre marknaden.”

b) Punkt 7 skall ersättas med följande:

”7. Punkterna 1–5 skall inte tillämpas när en medlemsstat, av tvingande skäl på grund av en allvarlig och oförutsedd situation som rör skydd för människors och djurs hälsa, bevarande av växter eller säkerhet och vad gäller bestämmelser om tjänster även de som rör den allmänna ordningen, måste utarbeta tekniska föreskrifter på mycket kort tid för att genast anta och sätta dem i kraft, utan någon möjlighet till samråd. I sådana fall skall denna medlemsstat i sin anmälan enligt artikel 8 ange skälen för att åtgärden måste vidtas så skyndsamt. Kommissionen skall yttra sig över anmälan så snart som möjligt. Den skall vidta lämpliga åtgärder i fall förfarandet missbrukas. Parlamentet skall hållas underrättat av kommissionen.”

5. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 första och andra strecksatserna skall ersättas med följande:

”— uppfyller de bindande gemenskapsrättsakter som leder till att tekniska specifikationer eller föreskrifter för tjänster antas,

— uppfyller skyldigheter som följer av internationella avtal som leder till att gemensamma

tekniska specifikationer eller föreskrifter för tjänster antas i gemenskapen.”

b) Punkt 1 sjätte strecksatsen skall ersättas med följande:

”— endast ändrar en teknisk föreskrift i enlighet med artikel 1.11 i detta direktiv för att på begäran av kommissionen undanröja ett handelshinder eller ett hinder för den fria rörligheten av tjänster.”

c) I punkterna 3 och 4 skall hänvisningen till artikel 1.9 ersättas med artikel 1.11.

d) Punkt 4 skall ändras på följande sätt:

”4. Artikel 9 skall inte tillämpas på de tekniska specifikationer eller andra krav eller på de föreskrifter för tjänster som anges i artikel 1.11 andra stycket tredje strecksatsen.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv. I annat fall skall de åtföljas av en sådan hänvisning vid offentliggörandet. Utformningen av denna hänvisning bestäms av medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Ändring av meddelande om anbudsinfordran för bidrag för export av havre till samtliga tredje länder

(96/C 307/11)

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr C 186 av den 28 juni 1996)

På sidan 18 under I. Ärende skall punkt 2 ersättas med följande:

- ”2. Den totala kvantitet för vilken det får fastställas ett högsta exportbidrag enligt vad som föreskrivs i artikel 4.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 95/96 ⁽²⁾, är ca 250 000 ton.”
-